

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 18

JOHN G. PATON

Din pricină că el era puțin mai rămas în urmă cu educația și că din timpul liber trebuia să rupă pentru serviciu, a trebuit să facă un deosebit efort la învățătură, să stea noaptea până târziu.

Din lipsă de bani, mânca porții reduse, mâncări mai slabe, astfel că înainte de a încheia anul școlar, s-a îmbolnăvit grav. Îl chinuia o tuse și a început să scuie sânge.

Medicul a poruncit ca imediat să plece acasă la țară. Acolo, aerul curat de la dealuri și laptele băut fără măsură l-au ajutat să se refacă.

Din nou s-a dus să studieze, dar acum la Glasgow.

În acest timp a fost acceptat să lucreze ca misionar în mahalalele orașului Glasgow.

Pe lângă vizitele și împărțirea de tratate pe la casele oamenilor, ale săracilor, ale bețivanilor, el îi invita la o lecție biblică și la un serviciu de închinăciune, duminica dimineața la ora șapte.

Acest serviciu a ajuns să fie frecventat de 70 până la 100 de persoane.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Treptat, treptat aceștia se converteau, apoi fiindcă nu-și mai risipeau banii pe băutură, se îmbrăcau mai frumos și aveau acum o comportare mai frumoasă.

Aceasta a fost cea mai bună reclamă de ceea ce poate face Dumnezeu cu păcătoșii care se pocăiesc.

Mărturia aceasta vizibilă, care era dovada schimbării lăuntrice, a făcut pe alții să vină la aceste servicii de închinăciune.

Natural, aceasta a stârnit ura cârciumarilor, a necredincioșilor și a catolicilor, care au început să-i pricinuiască multe necazuri ... [Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**

ANUL XII, NR. 566 13 SEPTEMBRIE 2026 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?
- John G. Paton

**„Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecei ei ? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu niciun chip”.
[ISAIA 49 : 15]**

Editorial. Mai mult decât tatăl și mama ta (I)

„Căci tatăl meu și mama mea mă părăsesc ; dar Domnul mă primește. (Psalmul 27 : 10). (Textual : „Dacă m-ar părăsi tatăl meu și mama mea, Domnul mă va primi.”)

Acum câțiva ani, într-o hală imensă de expoziție erau adunați aproximativ 20.000 de oameni, pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu.

Martorul binecuvântat care vestea Evanghelia, spunea că a fost rugat de un cuplu de părinți să mijlocească pentru fiul lor degenerat, plecat printre străini.

Acesta ducea în pădurile Australiei o viață sălbatică. Atunci s-a înălțat de la acele mii, o rugăciune către Dumnezeu prezent, atotputernic, să le aducă părinților fiul înapoi. Ce n-a reușit nici o influență omenească, ba chiar nimeni nici măcar n-a putut gândi, aceea s-a petrecut.

În același ceas fiul călărea în îndepărtata Australie, din păduri spre cel mai apropiat oraș, foarte îndepărtat. Pe când călărea el așa, prin singurătatea liniștită, a trebuit să se gândească deodată la patrie și părinți.

Duhul lui Dumnezeu i-a dovedit vinovăția, el s-a văzut într-o altă lumină și și-a recunoscut viața păcătoasă. A descălecat, a îngenunchat, a cerut lui Dumnezeu iertarea păcatelor lui și a primit curând siguranța că Dumnezeu i-a șters vina.

Când a ajuns în oraș, i-a scris imediat mamei lui și a rugat-o să-l primească iar, pe el, fiul pierdut. Părinții au telegrafiat, îndată ce au primit scrisoarea :

„Întoarce-te în casa părintească !”

Fericirii părinți îl așteptau acum cu bucurie pe fiu, au pus să se monteze la ușa de intrare a casei, un clopot nou, mare, ca, dacă fiul se va întoarce acasă în timpul nopții, să fie treziți imediat.

[Continuarea de pe pagina 1]

Nici anii de griji, nici datoriile pe care le-a făcut fiul, nici viața lui imorală, nici nerecunoștința și neînduplecarea lui n-au putut să înăbușe dragostea părinților.

Ei n-aveau decât o dorință : să vină acasă ! Să-l vadă pe fiu fericit și binecuvântat, să-i ierte totul, să-l aibă din nou, aceasta era rugăciunea lor fierbinte.

Acestea sunt și gândurile lui Dumnezeu privind oamenii nerecunoscători, înstrăinați de Dumnezeu prin păcat. Nu toți oamenii au avut parte de asemenea părinți.

Mulți tați chinezi, mai ales fumătorii de opiu, își vând copiii pentru puțini bani, pentru a se putea deda viciului lor.

Evangelistul Moody povestește, că odată a fost martor în Palestina, cum un tată și-a vândut fiica drăgălașă pentru un măgar.

Tu îți spui că la noi nu se întâmplă așa ceva. Reține – se întâmplă și aici din când în când, ca mame dezumanizate să-și vândă fiicele pentru bani în slujba viciului.

Mult mai des se întâmplă, ca părinții să-și respingă fiii, dacă aceștia le-au făcut griji și pagube. Foarte repede este rostit cuvântul :

„Să nu-mi mai treacă pragul !”

Un tată nobil, care trăia în îndestulare, - aceasta a fost acum 35 de an, – avea doi fii. Cel tânăr a făcut datorii într-un mod urât ; este vorba despre mai puțin de 50 de mărci.

Tatăl a văzut numai răutatea fiului și a strigat : *„Du-te în America și câștigă-ți singur pâinea !”*

Atunci a plecat peste ocean, omul foarte tânăr – din câte știu, nu s-a mai auzit niciodată nimic despre el.

Cel mai mare era la fel de ușuratic, dar aceasta s-a văzut abia câțiva ani mai târziu, încă în anii lui de soldăție.

Ca urmare a vieții sale imorale, nechibzuite, a făcut datorii și a devenit dezertor.

Prietenii l-au căutat și l-au găsit în marele oraș F. Acolo a mers mama lui, pentru a-și mai vedea o dată fiul ; tatăl n-a mai vrut să-l vadă.

Atunci fiul a trecut granița olandeză, a intrat acolo în legiunea străină și a plecat în India de Est ; tot acolo a și murit opt ani mai târziu.

Ce bătrânețe tristă pentru tatăl, care s-a lipsit singur de fiii lui.

Cine citește aceasta, să se lase avertizat ! **Când copiii tăi îți produc dureri adânci, nu spune despre ei : „Fără nădejde !”**

Dumnezeu poate da har, ca o viață distrusă, stricată să mai fie reabilitată, ca multe flori ale bucuriei și fructe ale binecuvântării să iasă la iveală.

O, voi, părinți de fii degenerați, credeți tot, nădăjduiți tot, persistați și rugați-vă Dumnezeului oricărui har, Tatălui îndurărilor, sperați unde nu mai pare nimic de sperat, aceasta este modalitatea dragostei, așa procedează Dumnezeu !

Nu aceasta vrem să spunem, că părinții să plătească iar și iar datoriile fiilor ușuratici – în multe cazuri aceasta nu este dragoste, ci prostie.

Dragostea adevărată, într-adevăr, nu încetează acolo unde începe plățirea, dar nici nu constă în aceea, de a sacrifica bunăstarea unei case pentru nechibzuința unui fiu.

Principalul este ca și un fiu nechibzuit, nerecunoscător să aibă un

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pagina 2]

adăpost sigur sub dragostea, sub sfaturile și rugăciunile părinților lui.

Părinți fără număr au parte, în suferințele pe care li le fac copiii lor, de rodul propriei lor greșeli.

Dumnezeu bate la ușa lor, îi cheamă la pocăință și le amintește că copiii au fost crescuți nu pentru Domnul, ci pentru lume și plăcerea ei.

Dacă la părinți copiii au văzut atitudine pământească, egoism, înstrăinare de Dumnezeu, - de ce este de mirare că sămânța a încolțit și a adus rod ?

Apoi, dacă părinții cu casa lor se întorc la Dumnezeu, se pleacă cu pocăință înaintea lui Isus și a Cuvântului lui Dumnezeu, Domnul poate să remedieze toată paguba.

Atunci nu mai găsesc o ureche deschisă acei sfătuitori răi, care îi îndeamnă pe părinți la asprime și ruptură.

Adesea există din aceștia printre rude și prieteni. Dar Domnul spune :

„Ferice de cei care fac pace (propriu-zis : împăciuitori), căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu !”

Despre faptul că dragostea rugătoare a adevăraților creștini rămâne consecventă acolo unde totul pare să fie fără nădejde, iată acest exemplu :

Dintre oamenii cei mai brutali și fără Dumnezeu face parte minerul Richard Weaver, născut în 1827, la Ushley – era fiul unui bețiv și al unei mame credincioase, care ducea o viață de rugăciune.

Trăind de tânăr în beție și destrăbălări, și-a bătut chiar și mama devotată. Dumnezeu a mers după el.

Prin vise grave a fost așa de zguduit, încât a vrut să-și ia viața.

Deja avea în mână arma aducătoare de moarte – atunci gândul la

mama lui care se ruga mereu l-a determinat să renunțe la intenția lugubră.

Cu toate acestea nu s-a întors de la viața lui păcătoasă, până nu l-a captat într-o zi Cuvântul lui Dumnezeu :

„Ce voi face când Se va ridica Dumnezeu ?” (Iov 31 : 14)

Cu toate că voia să-și aducă la tăcere conștiința, prin coniac, a auzit chiar el, în beție, cuvântul lui Dumnezeu :

„Cine dintre noi va putea locui cu flăcările eterne ?” (Isaia 33 : 14)

În dimineața următoare, după ce s-a dezmeticit din beție după un somn bun, a căutat singurătatea.

Într-o carieră de nisip a strigat către Dumnezeu după iertare și a găsit pace după multă luptă în rugăciune.

Începând de atunci a fost un martor al lui Dumnezeu în fața multor mii și a fost bucuria bătrânei lui mame, un triumf al rugăciunilor ei de credință.

Dar oricât de mari și emoționante exemple de devotament patern care se roagă și dragoste maternă consecventă am afla, toate acestea nu se ridică la înălțimea devotamentului de Tată și dragostea lui Dumnezeu, de care au parte ai Săi.

„Dacă m-ar părăsi tatăl meu și mama mea, Domnul mă va primi.”

*„Poate o femeie să-și uite pruncul pe care-l alăptează, ca să n-aibă milă de fiul pântecului ei ? Chiar dacă aceasta ar putea uita, totuși, **Eu nu te voi uita.**”* (Isaia 49 : 15)

O, fericit privilegiu de a fi devenit un copil al lui Dumnezeu, prin credința în jertfa lui Isus Hristos. Ești un copil al lui Dumnezeu ? Atunci viața ta va fi plină cu dovezile harului neclintit și credincioșia Tatălui din ceruri. [Cont. în nr. următor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]